

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش روش تدریس سکوسازی بر توانمندی های شناختی دانش آموزان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص: آزمون مفهوم منطقه تقریبی رشد ویگوتسکی

محل انتشار:

فصلنامه راهبردهای نو در روان شناسی و علوم تربیتی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سعید ویسی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا همدان، همدان، ایران

صدف ایمانی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا همدان، همدان، ایران.

منیژه بواسحاقی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی آموزش روش تدریس سکوسازی بر توانمندی های شناختی دانش آموزان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص: آزمون مفهوم منطقه تقریبی رشد ویگوتسکی بود. در این پژوهش از طرح نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. با استفاده از نمونه گیری تصادفی ساده از بین دانش آموزان مبتلا اختلالات یادگیری خاص شهر کهره در سال تحصیلی 1397-1398 تعداد 34 نفر انتخاب شدند و در دو گروه آزمایش و کنترل (هر گروه 17 نفر) جایگزین شدند. گروه آزمایش های تحت آموزش روش تدریس سکوسازی قرار گرفت، اما گروه کنترل مداخله ای دریافت نکرد. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه اختلالات یادگیری کلورادو 2011 و مقیاس هوش وکسلر کودکان ویرایش چهارم وکسلر 2003 بود. داده ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد آموزش روش تدریس سکوسازی بر توانمندی های شناختی دانش آموزان مبتلا اختلالات یادگیری خاص اثربخش بود. می توان گفت که نتایج، آموزش روش تدریس سکوسازی بر توانمندی های شناختی دانش آموزان مبتلا اختلالات یادگیری خاص را تایید کرد

کلمات کلیدی:

منطقه تقریبی رشد، سکوسازی، توانمندی های شناختی، اختلالات یادگیری خاص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/993138>

